

Adgangen for Folk, der virkelig vilde arbejde! Men netop Bestemmelserne i de forskellige Arbejdsløshedskasser om, at der først optages nye Medlemmer, naar der er Arbejde ved Faget, netop disse Bestemmelser fastholdes, fordi de, der er Medlemmer af Kasserne, fører den stærkest mulige Kamp for netop at faa det Arbejde, der er indenfor deres Virksomhedsomraade. Men det, der navnlig opnaas ved denne Bestemmelse, det er, at formentlig bliver det Direktoratet, der skal træffe Afgørelsen, og det bliver, at alle de, der i Øjeblikket ikke ad anden Vej kan komme ind i Arbejdsløshedskasserne, fordi de ikke har den Tilknytning til Fagene, som i Virkeligheden er Betingelsen derfor, de vil med denne Lovbestemmelse i Haanden og saa en Erklæring, de kan skaffe sig et eller andetsteds fra, kunne tvinge Arbejdsløshedskasserne til at lukke op. Efter at man har frataget Arbejdsløshedskasserne væsentlige Dele af deres Tilskud, ~~et~~ alt Fald som Gennemsnit, efter at man har afskaffet hele den ekstraordinære Understøttelse, saa gaar man her til at tvinge Kasserne til at lukke Dørene højere op, end de er i Forvejen. Her var i hvert Fald et Omraade, synes jeg, hvor man passende kunde overlade til Arbejdsløshedskasserne selv at fastsætte Grænserne.

I § 13 er fastsat helt nye Principper for Tildelingen af det offentlige Tilskud, og hvis dette Lovforslag ikke indeholdt andet nyt end Gradueringen af de offentlige Tilskud, saa skal jeg erkende, at der i selve Gradueringsprincippet ligger noget meget retfærdigt, noget, som vi og Arbejdsløshedskasserne meget godt kunde gaa med til; om det skulde være en saa lav Minimalprocent som 10 og en saa lav Maksimalprocent som 40, eller om det i det hele taget skulde være andre Tal indenfor Gradueringen — naturligvis navnlig med Tilskud, der ikke betød nogen Reduktion af det samlede Tilskud fra Staten —, det er alt sammen Spørgsmaal, som Arbejdsløshedskasserne og det Parti, jeg repræsenterer, i hvert Fald kunde forhandle om. Det staar os ganske klart, at det er retfærdigt, at der af det offentlige ydes noget mere til de lavest lønnede end til de højere lønnede. Men jeg vil gerne i denne Forbindelse minde om, at efter at Arbejdsløshedskasserne i 1907 var blevet statsanerkendt, ydede Stat og Kommune en hel Del Aar i hvert Fald tilsammen et Tilskud paa det samme Beløb, som Medlemmerne selv betalte; for Kommunernes Vedkommende var Tilskuddet ganske vist frivilligt, men der var alt-saa dog en teoretisk Mulighed for, at Ind-

tægterne kunde forøges med 100 pCt. ved de offentlige Tilskud. Det reduceredes senere til ca. 83 pCt., og ved Forliget i 1924 gik vort Parti og Arbejdsløshedskasserne med til, at de offentlige Tilskud reduceredes til 65 pCt.; jeg skal indrømme, at samtidig med denne Reduktion af Tilskuddet opnaede man den Fordel, at Kommunernes Tilskud blev obligatorisk. Men med de nu foreslaaede Satser — over hvis gennemsnitlige Virkning man jo ikke kan foretage nogen nøjagtig Beregning — vil Tilskuddet fra det offentlige efter min Opfattelse antagelig gaa ned til at være gennemsnitlig ca. 45 pCt.; maaske vil det, som den højtærede Indenrigsminister sagde i sin Forelæggelsestale, hvis Lønningerne reduceres og Tilskuddene af den Grund forøges noget, kunne komme op paa omkring 50 pCt. Vi finder i Arbejdsløshedskasserne og i det Parti, jeg repræsenterer, at det er for stærk en Nedgang af de offentlige Tilskud, ikke mindst under Hensyn til, at man afskaffer den fortsatte Hjælp og ved en senere Paragraf i Loven lader Arbejdsløshedskasserne selv overtage hele denne Del af Forsikringen. Hvad Kommunetilskuddet angaar, er det fastsat til at være for alle Satser 5 pCt. lavere end Statens. Der er paa dette Punkt sket noget ejendommeligt i Folketinget. Ministerens Forslag indeholdt nøjagtig de samme Indtægtsgrænser for Statens og for Kommunernes Tilskud, men under Behandlingen af Lovforslaget i det andet høje Tingstrøg man med Hensyn til Kommunetilskuddet den laveste Gruppe, Gruppen under 1 500 Kr., slog den sammen med Gruppen indtil 2 000 Kr. og nedsatte samtidig Tilskuddet til de Kasser, hvis Medlemmer havde under 1 500 Kr., fra 35 til 30 pCt. Det er, synes jeg, et Fedteri, som kun tager Sigte paa vist en ganske enkelt Arbejdsløshedskasse. Det er de fattige Landarbejdere, der her skal skæres mere ned, end det havde været Ministerens Hensigt. Til Trods for, at der maaske i Dag er adskillige Landarbejdere, der betaler mere i Indkomstskat og Formueskat end adskillige Storbønder og Herremænd, skal de alligevel trykkes ned. Der skal gøres Forskel. Herregud, nu var de fattige Landarbejdere naaet saa vidt, at de havde faaet sig en Arbejdsløshedskasse, de havde ligesom begyndt at stikke Hovedet op af Dybet og føle sig som Mennesker; straks er man der: Ned med dem igen, hvor de er kommet fra! Jeg synes, det er et utiltalende Fedteri, der har ført til denne Ændring i Lovforslaget.

I § 15, Stykke 3, reducerer man den højeste Understøttelse for Ikke-Forsørgere